

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010618
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317010618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2018, v trestnej veci proti obžalovanému X. A., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2,3 písm. c/ Tr. zák. o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T108/2017 zo dňa 22.02.2018 takto

rozhodol:

Podľa 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obž. X. A., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom E., J. slobody XXXX/XX,

u k l a d á

podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému výkon uloženého trestu podmienčne **o d k l a d á** a určuje probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona **s t a n o v u j e** skúšobnú dobu vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zákona mu **u k l a d á** povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného X. A. vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods.3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v období od novembra 2015 do novembra 2016 na ul. O. č. XXXX v E. na prevádzke dodávateľa-spoločnosti K., a.s., J., I. XX, F.:XX XXX XXX, bez oprávnenia a splnomocnenia zrealizoval v mene odberateľa-spoločnosti P., s.r.o. G., G. č. X/XX, P. republika, F.: B. 38 XXX, nákup tovaru - rôzneho stavebného materiálu, ktorého dodanie mu bolo fakturované faktúrami č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXX/XX/XXX zo dňa XX.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXX zo

im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

V posudzovanej veci nezistil krajský súd také odvolaním nevytýkané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z niektorého dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a preto preskúmaval len napadnutý výrok, teda výrok o treste.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o výrok o vine v tomto smere ani v konaní pred súdom 1. stupňa nebolo vykonávané dokazovanie, vzhľadom na to, že obžalovaný potom čo bol poučený o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku a po tom čo kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ -4-

h/ Tr. poriadku, prvostupňový súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný spáchanie skutku priznal, sa nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Rozsah dokazovania, ktoré bolo v tomto smere vykonané je zrejmý z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní a prvostupňový súd uvedené dôkazy uvádza aj v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Záver, ku ktorým prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel vo vzťahu k výroku o treste v súlade s tým, ako to namieta v dôvodoch odvolania aj odvolateľ, však podľa názoru krajského súdu nie sú správne.

Okresný súd podľa dôvodov rozhodnutia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok zavinenie pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery, ako aj možnosť nápravy /teda zjavne kritéria pre určovanie druhu a výmery trestu vymedzené ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zákona/.

Okresný súd ďalej v odôvodnení svojho rozsudku tvrdí, že u obžalovaného akceptoval prítomnosť troch poľahčujúcich okolností a to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, (teda okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zákona), že sa k spáchaniu trestného činu priznal a oľutoval ho (teda okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zákona) a že pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhal policajným orgánom, (teda okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zákona) a žiadnu prítiažujúcu okolnosť nezistil.

Krajský súd sa stotožňuje s tvrdením súdu prvého stupňa, že v uvedenom prípade nebola zistená žiadna z prítiažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona. Stotožňuje sa aj so záverom, že obžalovanému je možné priznať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zákona teda, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval.

Nemožno sa však stotožniť s tvrdením prvostupňového súdu, že obžalovanému je potrebné priznať aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zákona teda, že pred spáchaním činu viedol riadny život. Na priznanie uvedenej poľahčujúcej okolnosti totiž nepostačuje to, že páchatel' nebol pred spáchaním trestného činu odsúdený, resp. že sa naňho hľadí akoby odsúdený nebol. Pod pojmom vedenie riadneho života je totiž potrebné rozumieť nielen to, že sa v minulosti nedopúšťal trestných činov, /to sa najmä vzťahuje na trestné činy úmyselné/, ale aj to, ako dodržiaval základné normy občianskeho spolunažívania, plnil si svoje povinnosti, riadne sa staral o rodinu, nedopúšťal sa priestupkov a pod. Priznať uvedenú poľahčujúcu okolnosť je na druhej strane možné aj páchatel'ovi, ktorý už síce bol súdený, ale jeho odsúdenie je zahladené, v tom prípade, ak svojim životom preukázal schopnosť napraviť sa teda vždy je potrebné posudzovať osobu páchatela komplexne vrátane toho, či svojim životom preukazuje schopnosť napraviť sa.

Uvedený záver však podľa názoru krajského súdu vo vzťahu k osobe obžalovaného nie je možné urobiť. Aj keby sa odhliadlo od skutočnosti, že v minulosti sa už dvakrát dopustil úmyselnej trestnej činnosti a to v prvom prípade trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. a v druhom prípade v roku 2009 trestných činov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pretože v oboch prípadoch došlo k podmienenému zastaveniu trestného stíhania, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil, nie je možné neprihliadať aj na priestupky, ktorých sa

dopustil. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má totiž za obdobie od 25.07.2013 do 01.06.2017 evidovaných 13 priestupkov, z ktorých je 12 na úseku cestnej dopravy /čo tiež nesvedčí o kladnom postoji obžalovaného k rešpektovaniu zákonných pravidiel/, ale zvýrazniť je potrebné najmä skutočnosť, že 24.10.2015, teda len krátku dobu pred začatím páchania súdnej trestnej činnosti sa dopustil priestupku podľa § 49 ods. 1, písm. d/ zákona o priestupkoch tým, že fyzický napadol dve osoby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti podľa názoru krajského súdu obžalovanému rozhodne nie je možné priznať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zákona tak, ako to urobil prvostupňový súd.

Rovnaký záver prezentuje krajský súd aj vo vzťahu k priznaniu poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zákona, teda, že mal obžalovaný napomáhať pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je založené na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností trestného činu a možnosť jej priznania závisí od toho do akej miery sa obžalovaný sám zúčastňuje svojim aktívnym prístupom k objasňovaniu týchto skutočností.

Je pravdou, že obžalovaný sa k spáchaniu svojej trestnej činnosti priznal avšak vo svojej výpovedi neuvádzal žiadne skutočnosti, ktoré by neboli zistené iným spôsobom a navyše odmietol vyjadrovať sa k ďalším s vecou súvisiacim skutočnostiam, napríklad neuvádzal meno osoby cez ktorú sa dostal k spoločnosti P. s. r. o. G., nechcel sa vyjadrovať k tomu, ako sa na ňu nakontaktoval, ani k iným podrobnostiam týkajúcim sa tejto osoby, napriek tomu, že podľa svojho tvrdenia od nej má názov firmy, pečiatku aj ďalšie údaje, ktoré bolo potrebné uvádzať pri odbere tovaru.

Aj keď to súd o dôvodoch rozhodnutia výslovne neuvádza, zrejme vzhľadom na existenciu viacerých poľahčujúcich okolností, ktoré obžalovanému priznal, pri nezistení okolnosti prirážajúcich dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona. To však krajský súd vyvodzuje len ako možnosť, pretože okresný súd konkrétne použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona teda konkrétne okolnosti, vzhľadom na existenciu ktorých dospel k záveru o možnosti mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona neuvádza.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej

-6-

týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podmienky uvedené v tomto ustanovení musia byť splnené kumulatívne, to znamená, že buď vzhľadom na okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a (a keďže ide o mimoriadne zníženie trestu musí ísť o také okolnosti, ktoré sa bežne v ostatných porovnateľných prípadoch nevyskytujú) sa má za to, že použitie trestnej sadzby stanovenej zákonom je pre páchatel'a neprimerane prísne a súčasne, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Okolnosťami prípadu sa rozumejú také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu, môžu byť nimi i zákonné znaky skutkovej podstaty, ak charakterom spáchania vybočujú z obvyklých prípadov.

V posudzovanej veci žiadna takáto okolnosť prípadu podľa názoru krajského súdu neexistuje a skutočnosti na ktoré poukazuje prvostupňový súd ju rozhodne nezakladajú.

Za pomery páchatel'a je potrebné považovať osobné a osobnostné hodnotenie obžalovaného, ktoré ho charakterizujú ako objekt trestu a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citelný.

Ani v tomto smere nie je možné zistiť žiadne také výnimočné skutočnosti na strane obžalovaného, vzhľadom na existenciu ktorých by mal byť pre neho trest citelnejší v porovnaní s inými páchatel'mi rovnakého trestného činu.

Vzhľadom na neexistenciu týchto skutočností nie je možné konštatovať, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, a teda ani uvedená základná podmienka pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona splnená nie je.

Pokiaľ okresný súd uvedené ustanovenie aplikoval konal tak v rozpore so zákonom a z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné napadnutý výrok rozsudku teda výrok o treste zrušiť.

Keďže krajský súd vzhľadom na obsah vykonaných dôkazov v konaní pred súdom prvého stupňa mohol uvedené pochybenie okresného súdu napraviť sám, po zrušení napadnutej časti rozsudku, teda výroku o treste, sám na podklade ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol a to tak, že s prihliadnutím na všetky skutočnosti rozhodujúce pre určenie druhu a výmery trestu tak, ako už boli vyššie rozpísané, vzhľadom na osobu obžalovaného, okolnosti prípadu, prihliadajúc na osobné pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy obžalovanému pri priznaní poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona (a v dôsledku toho prevahy poľahčujúcich okolností a zníženia hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona) uložil trest odňatia slobody na úplne dolnej hranici trestnej sadzby, vo výmere troch rokov.

Výkon uloženého trestu obžalovanému podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložil a určil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pričom skúšobnú dobu stanovil na tri roky.

V zmysle ustanovenia § 51 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahraďiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Túto povinnosť uložil obžalovanému aj vzhľadom na jeho tvrdenie, že je ochotný škodu uhradiť, avšak v zimnom období nemal dostatok finančných prostriedkov, čo považuje krajský súd skôr za výhovorku vzhľadom na to, že v priebehu obdobia kedy bolo trestné stíhanie vedené, sa ročné obdobia menili a ani ku dňu rozhodovania krajského súdu obžalovaný žiadnu časť spôsobenej škody neuhradil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.